

Primàries

Cs

Recuperar la normalitat

És curiós amb quina facilitat ens anem adaptant a les situacions, fins i tot quan són tan greus com el deteriorament democràtic que hem viscut en els últims anys. La presó dels líders independentistes que el sistema judicial espanyol va escollir com a caps de turc ja està assumida, normalitzada. Tot i els esforços de molts per mantenir la consciència d'una situació injusta i indigna, el temps i la pressió mediàtica empenyen cap a relativitzar-ho tot, i no podem evitar sentir alleujament, o fins i tot una alegria continguda, quan van arribant amb comptagotes les notícies sobre permisos.

En el moment en què escric aquestes línies, acabem de saber que Dolors Bassa i Quim Forn podran sortir unes hores al dia. Amb ells i Sànchez, Cuixart i Forcadell, ja són cinc els condemnats per la sentència del procés que poden sortir de la presó unes hores i reprendre, com a mínim en part, les seves vides tal com eren abans d'aquest càstig immerescut. Si hi ha sort, quan es publiqui aquest text potser seran més, i una bona part dels catalans i catalanes sentirem, en certa mesura, que tot va tornant a la normalitat. Però no: res d'això és normal i, en cert sentit, és terrorífic que pugui arribar a semblar-nos-ho. Cada cop que em sento momentàniament alleujada per aquestes notícies em trobo, al cap d'una estona, pensant en la Carme, amb qui vam estar engegant l'ANC fa uns anys, la que es jugava baralles a casa perquè, a mesura que tot s'anava fent gran, gairebé no li veien el pèl; en la persona treballadora i implicada, però també totalment normal, amb qui compartíem cada dimecres consell executiu, i encara sovint ens trobàvem a les reunions de les comissions i de les sectorials o als esdeveniments que es muntaven arreu del territori, junt amb tantes d'altres persones cadascuna diferent, però completament normals... Quan penso en aquesta Carme, no m'ho puc creure. No entenc què hi fa allà tancada; i sóc conscient que això tampoc és especial, que no és una cosa entre la Carme i jo, sinó que ha de passar també a les persones que s'han creuat de maneres absolutament normals amb en Jordi, amb la Dolors o amb en Quim. I m'adono que recuperar la normalitat és tot el contrari d'anar acceptant el que els ha passat.

Estel Brugulat
Voluntària Granollers per la Independència -
Primàries Catalunya
Biòloga i exmembre del Consell Executiu i del
Secretariat Nacional de l'ANC (2012-2013)
granollersxindependencia@granollers.cat

No es más limpio el que...

“No es más limpio el que más limpia, sino el que menos ensucia” ;Cuánta razón tiene la cultura popular!

El pasado mes de febrero se presentó una **campaña de la Federación de Asociaciones de Vecinos de Granollers contra el incivismo y por la convivencia. Iniciativa que desde Ciudadanos Granollers apoyamos y aplaudimos.** Los actos vandálicos son una de las peores lacras que puede sufrir toda ciudad. Cada año el vandalismo se cobra un gasto que pagamos todos. Una cuantía de dinero público nada despreciable que bien podría destinarse a otras cuestiones o necesidades sociales más acuciantes. Por ello, esta iniciativa de los vecinos, hartos de padecer esta injusticia y de pagar los platos rotos, se han decidido a coger la sartén por el mango. Lo que es digno de elogio y admiración.

De esta iniciativa nos gusta especialmente cómo trata de involucrar a los jóvenes para que se sientan parte activa e importante en la búsqueda de soluciones para mejorar esta grave problemática. **Las acciones de concienciación siempre deben ir acompañadas de medidas preventivas y de una ardua labor pedagógica** en colegios, institutos y entidades culturales con el objetivo de lograr jóvenes respetuosos, adultos más cívicos en el futuro. Espacios en los que se puedan desarrollar proyectos socioeducativos y trabajar los valores cívicos de manera más transversal con los jóvenes y sus familias.

Al mismo tiempo, **desde Cs también somos partidarios de intensificar los controles y endurecer las sanciones** porque hay muchas personas que son impermeables a toda campaña de comunicación que se pueda implementar y que sólo entienden el lenguaje de la sanción y la multa. Una lástima, pero esa es la realidad.

Al final, la clave está en aplicar el sentido común. Dicen que “el respeto es como una calle de doble sentido, si lo quieres recibir, lo tienes que dar”. Pues, empecemos respetando los espacios públicos, el mobiliario urbano, las normas de convivencia. Desde Ciudadanos no nos cansaremos de repetir que **“las calles, plazas, parques e instituciones no son de nadie, son de todos”**. **Cuidémoslas.**

Juan Manuel de Vargas
Concejal del Grupo Municipal Cs Granollers
ciudadans@granollers.cat
;Síguenos en las redes sociales!